

OPIS ORYGINALNEGO DOKONANIA ARTYSTYCZNEGO W POSTĘPOWANIU WS. NADANIA STOPNIA DOKTORA

Rodzaj dokonania artystycznego*

*wskazać rodzaj dokonania - przykładowo: reżyseria filmu, montaż filmu, scenariusz do filmu, zdjęcia do filmu, rola aktorska, produkcja filmowa, wystawa fotograficzna albo inne

Montaż odcinków seriali fabularnych: *Pewnego razu na krajowej jedynce* – odcinki 3 i 6; *Swaci* – odcinki 4 i 7 oraz współautorstwo montażu odcinków seriali *Pewnego razu na krajowej jedynce* – odcinki 1 i 2; *#BringBackAlice* – odcinek 6

Data i miejsce premiery spektaklu lub rok produkcji filmu

Serial *Pewnego razu na krajowej jedynce* (reż. J. Piątek i G. Jaroszek) – Netflix; 2022 rok
Serial *Swaci* (reż. K. Piwowarski) – Polsat Box GO; 2023 rok
Serial *#BringBackAlice* (reż. D. Nickel) – HBO Max; 2023 rok

Tytuł dokonania artystycznego w języku polskim i angielskim

Język internetu i nowych mediów w klasycznej narracji fabularnej
na podstawie montażu wybranych odcinków seriali

The Language of the Internet and New Media in Classical Narrative Film Based
on the Editing of Selected TV Series Episodes

Opis streszczający dokonanie artystyczne w języku polskim

Moim dokonaniem artystycznym jest twórcze wykorzystanie języka nowych mediów i komunikacji internetowej w narracji fabularnej – przede wszystkim w montażu wybranych odcinków seriali *Pewnego razu na krajowej jedynce*, *#BringBackAlice* oraz *Swaci*. Dążę do tego, by język nowych mediów nie pełnił jedynie funkcji wizualnego uatrakcyjnienia obrazu, lecz stał się pełnoprawnym środkiem dramaturgicznym, wpływającym na rytm, emocje i sposób budowania relacji między bohaterami. W mojej praktyce artystycznej i badawczej traktuję go jako narzędzie pogłębiania narracji i współczesnego języka filmowego.

Badania te stanowią część szerszych poszukiwań dotyczących rozwoju współczesnej narracji audiowizualnej w dobie konwergencji mediów. Upatruję w nich przyszłości opowiadania filmowego, w której profesja montażysty może odgrywać kluczową rolę w budowaniu dramaturgii. Proces montażu analizowanych odcinków stanowił równocześnie laboratorium badawcze – umożliwił praktyczne wdrażanie teoretycznych założeń dotyczących integracji elementów cyfrowych w strukturze narracyjnej.

Uzupełnieniem pracy twórczej były badania percepcji prowadzone z wykorzystaniem technologii eye-tracking, które pozwoliły na empiryczne sprawdzenie założeń dotyczących sposobu odbioru przez widzów narracji wzbogaconej o nowe media. Ich wyniki potwierdziły, że właściwie wykorzystany język nowych mediów może pełnić funkcję wzmacniającą dramaturgię i emocjonalny odbiór historii.

W centrum moich zainteresowań znajduje się proces, w którym współczesne formy komunikacji — media społecznościowe, interfejsy ekranowe, komunikatory — przestają być jedynie rekwizytem narracyjnym, a stają się nowym środkiem wyrazu filmowego. W świecie, w którym nowe media stanowią naturalny kontekst emocjonalny i społeczny młodego pokolenia, twórcy filmowi powinni nie tylko rozumieć ich język, lecz także twórczo go wykorzystywać. Kluczowe jest przy tym zachowanie równowagi między nowoczesnością środków a szacunkiem dla tradycji i dorobku klasycznego języka filmowego, który pozostaje fundamentem każdej świadomej narracji audiowizualnej.

Opis streszczający dokonanie artystyczne w języki angielskim

My artistic accomplishment consists in the creative use of the language of new media and internet communication within a narrative context—most notably in the editing of selected episodes of the television series Pewnego razu na krajowej jedynce (Once Upon a Time on National One), #BringBackAlice, and Swaci. My intention is for the language of new media to serve not merely as a visual enhancement but as a fully-fledged dramaturgical device influencing rhythm, emotion, and the construction of relationships between characters. In my artistic and research practice, I treat it as a tool for deepening both the narrative and the contemporary cinematic language.

This research forms part of a broader inquiry into the development of contemporary audiovisual narration in the era of media convergence. I perceive within it the future of cinematic storytelling, in which the profession of film editor may play a key—and even leading—role in shaping dramaturgy. The editing process of the analysed episodes also served as an experimental laboratory, allowing for the practical implementation of theoretical assumptions concerning the integration of digital elements into narrative structures.

The artistic work was complemented by perceptual research conducted with the use of eye-tracking technology, which enabled empirical verification of assumptions regarding audience reception of narratives enriched with new media. The results confirmed that the properly applied language of new media can enhance both the dramaturgical and emotional impact of a story.

At the centre of my interests lies the process in which contemporary forms of communication—social media, screen interfaces, and messaging platforms—cease to function merely as narrative props and become new means of cinematic expression. In a world where new media constitute a natural emotional and social context for the younger generation, filmmakers should not only understand their language but also employ it creatively. It remains essential, however, to maintain a balance between the modernity of expressive tools and respect for the tradition and legacy of classical film language, which continues to form the foundation of every conscious audiovisual narrative.

Data i podpis:

05.10.2025 Mateusz Wójcik